

annak szükségességét, hogy az ősi selmeci erdészeti tanintézet teljesen független, egyetemi színvonalon álló főiskolává fejlesztessék, s szintén ez a határozat mondta ki, hogy az erdészeti kísérletügy megszervezése hazánkban mielőbb szükséges.)

90 évvel ezelőtt építette fel, 1886-ban vette birtokába egyesületünk saját székházát Budapesten, amelyben azután egészen 1954-ig, mint „jól megrakott fészékben” lakott. Ez az erdészstilusban épült háromemeletes, 150 helyiségből álló szép épület ma is látható az Alkotmány utca és a Honvéd utca sarkán.

Úgy gondolom, hogy végül közösen emlékezzünk meg arról a tényről, hogy 1866-ban alapított Egyesületünk jelenleg már fennállásának 110. esztendejében jár. Az MTESZ társegyesületei közül csupán az 1848-ban alapított Magyarhoni Földtani Társulat múlja felül korban, de nemzetközi összehasonlításban is egyike vagyunk a legrégebb erdészeti egyesületeknek a világon.

Már nem először használt erdész-hasonlattal élve: olyan ez az Egyesület, mint egy évszázados erős tölgy a magyar élet talaján, amely fölött hol derűsen sütött a nap, hol pedig megzördült az ég, viharfelhők gyülekeztek s néha-néha dermedtő hideg is megcsapta. A fa azonban erős, a lehulló lomb helyébe mindig jönnek újabb és újabb fiatal emberek s a tölgy él és virul. E 110 éves történelem alapján a költő klasszikussá vált soraival ellentétben én erősen hiszem: „múltunkban van jövő és jövőnkben van remény”!

Dr. Ébli György

ELLENŐRZŐ BIZOTTSÁGI JELENTÉS

Egyesületünk — az MTESZ alapszabályainak megfelelően — a Szövetség célkitűzéseinek szellemében dolgozott az elmúlt évben is. Az egyesületi munka alapját az évről évre kiadásra kerülő éves munkaterv határozza meg. Erről összefoglalóan elmondható, hogy az Országos Erdészeti Egyesület munkamódszere a Szövetség célkitűzéseinek végrehajtásának szolgálatában áll, biztosítja azt, hogy az Egyesület működése az alapszabályban rögzítettek szerint történjen. Az ellenőrző bizottság saját feladatát tehát ezek szellemében határozta meg, így a mi alapvető célunk az, hogy az alapszabály betartását, az egyesületi pénzügyi és vagyongazdálkodást ellenőrizzük, és segítsük az egyesületi fegyelem megőrzését.

Feladatunk eredményes teljesítése érdekében az ellenőrző bizottság munkáját rendszeressé tettük, továbbá részben a helyi csoportoknál, részben az egyesületi központban végeztünk ellenőrzéseket.

A bizottság munkájának továbbfejlesztése megkívánta azt, hogy az alapszabály és az MTESZ előírásainak megfelelően az új választási periódusra meghatározzuk munkánk alapkövetelményét, amely már nemcsak a szorosan vett ún. számvizsgálói feladatokat tartalmazza. Ezt a következőkben határoztuk meg:

- részvétel az egyesületi munka demokratizmusának továbbfejlesztésében;
- az alapszabály folyamatos korszerűsítésére vonatkozó javaslatok kidolgozása;
- a központi szakosztályok és a helyi csoportok alapszabály szerinti működésének folyamatos vizsgálata;
- az egyesületi tagok etikai magatartásának folyamatos figyelemmel kísérése;

a pénz- és vagyongazdálkodás, társadalmi szintű folyamatos kontrollálása, és végül talán a legfontosabb, hogy szolgálja az ellenőrzés a folyamatos fejlődést, segítse a minél eredményesebb egyesületi munkát.

Ezen gondolatok szellemében kezdte meg a munkát az ellenőrző bizottság, és engedjék meg, hogy az ellenőrzések során tett főbb megállapításaink rövid összefoglalójaként a következőket mondjam el.

Az Egyesület éves munkájának alapját az évenként meghatározásra kerülő munkatervek határozzák meg. Ezek a helyi csoportokból kiindulva, a központi szakosztályok, szakbizottságok, választmány, elnökség feladatait részletesen tartalmazzák. Az elnökség által kiadott irányelvek érvényre jutottak a munkatervekben. Azokat a legfontosabb feladatokat határozza így meg az elnökség, amelyek az egyesületi munka továbbfejlesztését célozzák, és az alapszabályban meghatározott célok megvalósításának előfeltételei. Az idei évre meghatározott és közzétett irányelvek realizálódásáról a főtítkári beszámoló részletesebben szól. Talán szélsőséges megfogalmazás, de a végzett munka sikere a helyi csoportokban végzett munka aktivitásától, eredményeitől függ.

Az 1976. évi munkaprogramunk egyik fő feladatának tekintettük a helyi csoportok életének vizsgálatát. A helyszíni vizsgálatok és megbeszélések eredményeként elmondható, hogy a helyi csoportok aktív életet élnek, tartalmas munkát végeznek. Rendezvényeik száma évről évre emelkedett, a végzett munka szívreleendő észrevétele és egyben a tisztelt tagtársak felé is tolmácsolható kérés. és a központi szakosztály között, és emellett az egyesületi helyi csoportok és MTESZ helyi szervei között korrekt munkakapcsolat van. A rendezvényeik száma az elmúlt évben már általában nem emelkedett, de a megtartott program tartalmas, színvonalas információkat nyújtott a résztvevőknek. Az idővel és a költségekkel való takarékos gazdálkodás követelményei jól érvényesültek. A rendezvényekkel kapcsolatban az egyesületi helyi csoportoknak van egy megszívlelendő észrevétele és egyben a tisztelt tagtársak felé is tolmácsolható kérés. Az a megállapításunk ugyanis, hogy sok rendezvény megtartására a felkért előadók nem vállalkoznak, illetve még a nemleges válaszukat se közlik a rendezőkkel. E fórumon is kérhető, hogy a helyi csoportok megkeresésére reagáljunk.

A helyi csoportok munkájának széles körű elemzése rámutatott arra a hiányosságra is, hogy nem fektettünk mindenütt kellő súlyt az új tagok megnyerésére. Általában alacsony a nők aránya, e téren a szervezettségünk elég gyenge. További lehetőség van a nem állami erdő- és fagazdasági szektorban dolgozó kollégák megnyerésére. Szélesebb körű vizsgálódás szükséges, de megfontolandónak tűnik a területi elveken alapuló helyi csoportok kialakítása is.

A helyi csoportok mellett pozitívan kell szólni a központi szakbizottságok, szakosztályok munkájáról is. Koordinált munkaterv alapján, rendszeres munka folyik. Az egyesületi munka irányelvei így a gyakorlatban megfelelően érvényesülnek. A végzett egyesületi munkáról a főtítkári beszámoló részletesen szól, így én ezeket nem kívánom megismételni.

A korábbiakban már említettem, hogy az ellenőrző bizottság feladatát képezi az egyesület pénz- és vagyongazdálkodásának ellenőrzése. Ennek keretében kell vizsgálnunk, hogy a rendelkezésre álló források lehetővé teszik a célkitűzések érdekében kifejtett munkavégzés anyagi alapját. Vizsgálni kell azt is, hogy az ilyen irányú tevékenységünk szem előtt tartotta-e a gazdaságosság, a takarékoság, az ésszerűség követelményeit, s számba kell venni azt is, hogy a pénz- és vagyongazdálkodásban milyen tendenciák érvényesülnek. Az évközi vizsgálatok a tételes számszaki ellenőrzésre nem terjednek ki, ezt a Szövetség illetékesei végzik. Az időszak kívánalmainak megfelelően azonban egy részletesebb pénzgaz-

dálkodási ellenőrzést folyamatba tettünk. Az ellenőrző bizottság az éves költségvetés elkészítésében részt vesz, ugyanakkor megvizsgáltuk azt is, hogy az elnökség és a Szövetség által jóváhagyott költségvetés szerint hogyan gazdálkodtunk, egyszóval, hogyan alakultak az elmúlt évi bevételek és kiadások. A vizsgálat eredményeiről, illetve a tett megállapításokról a közgyűlést a következőkben tájékoztatom:

Az egyesület 1975. évi költségvetését az előző évi tényszámok és az 1975. évre tervezett rendezvények figyelembevételével állította össze. Alapvető kíváncságot vált, hogy a feladatnövekedést, a színvonalasabb munkavégzést, takarékosabb gazdálkodással valósítsuk meg. A költségvetés teljesítéséről megállapítható, hogy a célkitűzések megvalósultak. A bevételi előirányzatot 100% felett, míg a kiadási előirányzatot 93,7%-ban teljesítettük. Az egyesület 1975. évi tényleges bevétele 1972 m Ft volt, míg kiadásokra 1825 m Ft-ot használtunk fel.

A *bevételek* részletes számbavételéből megállapítható, hogy az egyesületi tagdíjfizetési morál jó. Az egyéni és a jogi tagdíjak a tervezett mértéken és időben befolytak. Az összes bevételnek 20,0%-a származik az egyéni tagdíjakból (előző évben csak 8% volt) — a tagdíjak felemelése érezetű ugyan hatását, de az egyesületi élet komoly anyagi alapját a jogi tagdíjak adják. E téren — elsősorban a tsz-ek felé — további szervezőmunkára és a jogi tagdíjak mértékének a felülvizsgálatára is szükség mutatkozik.

Az egyes *kiadási* rovatok részletesebb teljesítéséről az alábbiak mondhatók el:

- Az „*összetett működési költségek*” csoportjában előirányzott 1280 m Ft helyett 1194 m Ft-ot használtunk fel. A teljesítés 92,3%-os, igen kedvező. A csoporton belül megemlíthető a rendezvényekre fordított kiadások tervezettnél is alacsonyabb szintű alakulása. Ebben a csoportban kell elszámolni a működési költségek zömét, így érthető, hogy itt számoljuk el a kiadások 65%-át. Az előző évben is ez az arány a 63—67% között szóródott. A helyi csoport támogatására 385 m Ft-ot fordítottunk, ami az előző évekhez viszonyítva, az elmúlt évben tovább nem emelkedett. A kongresszusokra, konferenciákra, tanfolyamokra fordított kiadások a működési költségek 50%-át adják, s a továbbiakban is törekedni kell arra, hogy az e címen befolyt bevételek fedezzék a kiadásokat.
- A „*személyi jellegű működési*” költségek csoportjában az előirányzott 274 m Ft helyett 231 m Ft-ot használtunk fel. A teljesítés 84%-os. Az előző évben ezeken a jogcímeneken 277 m Ft-ot számoltunk el. Az ebben a csoportban elszámolt költségeknél érződik legjobban a takarékos gazdálkodás. Jelentősen csökkent a bel- és külföldi kiküldetési költségek abszolút száma és aránya. A reprezentáció mértéke és aránya elenyésző, e téren szabálytalan elszámolás nem történt. A csoportba tartozó többi költségnemnél az előző évi és a tervezett szinten alakultak a költségek.
- Az „*egyéb működési költségek*” rovatokon az összes kiadás 21,9%-át számoltuk el. A kiadások 100%-ban a tervezett szinten alakultak (384, illetve 400 m Ft) ugyan, de az előző évhez viszonyított növekedés természetesen. Emelkedtek a nyomda, a papír-írószer, nyomtatvány költségek.

Összegezősképpen elmondható, hogy a tervezettnél magasabb bevételt, alacsonyabb kiadással realizáltunk. A pénzmaradvány így az előző évi 81 m Ft-ról 147 m Ft-ra emelkedett. Megállapítható, hogy a *költségvetés a MÉM, az erdő- és fagazdaságok, és nem utolsósorban a tagok anyagi hozzájárulása folytán biztosította az egyesület tervszerű munkájához feltétlenül szükséges anyagi eszközöket*. Ezért köszönet illeti őket!

Röviden szólnom kell arról is, hogy az egyesületi fegyelem ellenőrzése során mit tettünk. Ha erről kell beszélni, kellemes helyzetben vagyok, hiszen az elmúlt évben fegyelmi ügyet nem utaltak a bizottság elé.

Az előzőekben kissé részletezett megállapítások alapján jelentem, hogy

- az egyesület működése az alapszabályokban foglalt előírásoknak megfelelő;
- továbbá, hogy az egyesület pénz- és vagyongazdálkodása megfelel az előirtaknak, és örömmel mondhatom, hogy az ellenőrző bizottság munkáját mindenki maximálisan segítette.

Az 1976. év Bedő Albert-díjasai

Bakonyi Imre
kerületvezető erdész

1923-ban Borzaváron született, erdei munkás családból. Kitűnő eredménnyel végzett elemi iskolai tanulmányai után szüleinek szűkös anyagi helyzete miatt továbbtanulásra nem gondolhatott, még szinte gyermekfővel erdei munkás

lett maga is. A felszabadulás után, 1952-től már beosztott erdészként dolgozott a Bakonyban. Levelező úton eredményesen elvégezte az áosztalmi Erdészeti Szakiskolát és kerületvezető erdész lett. 1962—1967 között ugyancsak levelező úton elvégezte a soproni Erdészeti Technikumot és erdésztechnikus képesítést szerzett. Jeles tanulmányi eredmény elérésében és a kerületvezetői munka végzésében jobb karjának megbénulása sem tudta megakadályozni. A szerencsétlenség 1965-ben, beosztott dolgozónak való segítség közben érte. Rendkívüli akaraterővel, szorgalommal megtanult bal kézzel írni s munkáját azóta még nagyobb ambícióval végzi.

1957 óta a zirci erdészetben dolgozik. Példaképe az erdőterületéhez ragaszkodó, egy helyben kitaró és ennek következtében átlagon felüli teljesítményt elérő erdőgazdának. Különösen az erdőművelés terén ért el kimagasló eredményeket. A napjainkban oly fontos céllá vált állományszerkezet átalakításokban mondhat magáénak 250 hektár jó termőhelyű, de rossz szerke-